

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił W. I. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Spółdzielni Usług Rolniczych od 1 czerwca 1974 r. do 1 października 1975 r., od 12 maja 1978 r. do 4 lipca 1979 r. i od 1 września 1980 r. do 9 stycznia 1983 r., gdyż brak jest podstawy aby okres pracy na stanowisku traktorzysty uznać za pracę w szczególnych warunkach uprawniającą do emerytury z tytułu obniżonego wieku emerytalnego. Ubezpieczony wykonywał prace typowe dla branży rolniczej i przemysłu rolno-spożywczego, natomiast prace kierowcy ciągnika i kombajnów nie zostały wymienione ani w dziale X „w rolnictwie i przemyśle rolno – spożywczym” ani w dziale XIV „prace różne” stanowiącym załącznik do uchwały nr 24 Zarządu Krajowego Związku (...), Kasy i Organizacji Rolniczych z dnia 14 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych Kółek Rolniczych. Ubezpieczony udowodnił 22 lata, 7 miesięcy i 3 dni okresów składkowych, 1 miesiąc i 25 dni okresów nieskładkowych i 3 lata, 1 miesiąc i 1 dzień okresów uzupełniających – praca na roli. Nadto wykazał staż w szczególnych warunkach wynoszący 11 lat, 3 miesiące i 13 dni.

/decyzja – k. 16 plik III akt ZUS/

W. I. w dniu 20 października 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji i wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania. Wniósł o uwzględnienie zakwestionowanego okresu do okresu pracy w szczególnych warunkach.

/odwołanie – k. 2 – 3 odw./

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4-4 odw./

Na rozprawie z dnia 12 maja 2017 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. Wnioskodawca wniósł nadto o uwzględnienie do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych okresu pracy w latach 1983-1985 w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł..

/stanowisko, oświadczenie 00:01:44, 00:02:25 - płyta CD k. 35/

Na rozprawie z dnia 9 sierpnia 2017 r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o uwzględnienie wnioskodawcy jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1976 r. do 12 kwietnia 1978 r. Podniósł, że ubezpieczony w terminie 30 dni od zakończenia służby wojskowej tj. z dniem 12 maja 1978 r. podjął pracę w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł.. Sprecyzował, że wnioskowaną pracę w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. na stanowisku magazyniera przy obsłudze stacji paliw wnioskodawca wykonywał w okresie od 10 stycznia 1983 r. do 19 listopada 1985 r.

/stanowiska 00:02:03 – płyta CD k. 67, pismo k. 56-57 odw./

W piśmie procesowym z dnia 22 sierpnia 2017 r. ZUS podniósł, że niezaliczenie wnioskodawcy okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1976 r. do 12 kwietnia 1978 r. wynika z nie wykonywania pracy w szczególnych warunkach zarówno przed datą powołania do zasadniczej służby wojskowej jak i po jej zakończeniu.

/pismo k. 71- 71 odw./

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. I. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 23 sierpnia 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem OFE.

/wniosek – k. 1 – 4 plik III akt ZUS/

Wnioskodawca posiada prawo jazdy wydane przez Starostwo (...) w dniu 15 grudnia 2004 r., z którego wynika, że uprawnienia do prowadzenia pojazdów o symbolu T (tj. ciągnika) i symbolu A posiada od 7 sierpnia 1973 r. a symbolu B od 10 listopada 1975 r.

/bezsporne, zaświadczenia Starostwa Powiatowego w S. k. 49/

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. od 1 czerwca 1974 r. do 1 października 1975 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnikowego.

/świadcstwo pracy – k. 5-6 plik I akt ZUS, zaświadczenie z 18.11.1974 r. k. 4 plik I akt ZUS/

(...) Związek (...) w Ł. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach i wskazał, że podczas zatrudnienia w Spółdzielni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1 czerwca 1974 r. do 1 października 1975 r. wykonywał pracę kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych wymienioną w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43) w wykazie A w dziale VIII poz. 3 na stanowisku kierowcy ciągnika wymienionym w załączniku do Uchwały nr 24 Zarządu Krajowego Związków (...) z dnia 14 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych kółek rolniczych, wykaz A, dział VIII, poz. 3 pkt 1.

/świadcstwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 7 plik III akt ZUS/

Podczas spornego okresu zatrudnienia od 1 czerwca 1974 r. do 1 października 1975 r. ubezpieczony w Spółdzielni pracował w transporcie jako kierowca ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy. Woził mleko. Jeździł w rejonie dróg publicznych.

/zeznania świadka I. P. 00:30:38 – płyta CD k. 35, zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90 w zw. z 00:02:25, 00:07:24, 00:27:10- płyta CD k. 35/

Spółdzielnia posiadała około 10 ciągników, do których było przydzielonych około 10 traktorzystów. Prace polowe wykonywane głównie latem.

/zeznania świadka I. P. 00:30:38 – płyta CD k. 35/

Ubezpieczony innych prac nie wykonywał. Prace polowe wykonywał sporadycznie, jedynie w okresie letnim, około 2-3 razy w miesiącu, w ponadnormatywnym czasie pracy.

/zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90 w zw. z 00:02:25, 00:07:24- płyta CD k. 35/

W okresie od 1 grudnia 1975 r. do 23 kwietnia 1976 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika. Stosunek pracy ustał w związku z powołaniem do służby wojskowej.

/świadcstwo pracy – k. 7-8 plik I akt ZUS, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 33 – 34 plik I akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90/

W powyższym zakładzie wykonywał pracę pracownika budowlanego, która nie była pracą w warunkach szczególnych. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej nie powrócił do tego zakładu. Podjął pracę w innym zakładzie.

/zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90/

Ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową od 24 kwietnia 1976 r. do 12 kwietnia 1978 r. na stanowisku mechanika instalacji elektrycznej samolotu.

/wyciąg z książeczki wojskowej k. 59-60, k. 9 -11 plik I akt ZUS oraz k. 12-13 plik II akt ZUS, zaświadczenie k. 58/

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. od 12 maja 1978 r. do 19 listopada 1985 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach traktorzysty, zastępcy kierownika ZUS filii, brygadzysty ZUS a ostatnio kierownika magazynu gospodarki materiałowej.

/świadczenie pracy – k. 15 -16 plik I akt ZUS, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 35-36 plik I akt ZUS/

Zgodnie z zachowanymi angażami z okresu pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. wnioskodawca zajmował kolejno stanowiska:

- od 12 maja 1978 r. – traktorzysty,
- od 5 lipca 1979 r. - zastępcy kierownika ZUS filii M.,
- od 1 września 1980 r. – traktorzysty.

/angaże k. 37-41 plik I akt ZUS/

Zgodnie z zakresem obowiązków służbowych i odpowiedzialności z dnia 10 stycznia 1983 r. wnioskodawca na stanowisku magazyniera wraz z kierownikiem magazynu przyjął do obsługi stację paliw płynnych w K. wraz z jej wyposażeniem oraz prowadzenie dystrybucji paliw, olejów i smarów na poszczególne filie (...), prowadził sprzedaż paliw dla rolników indywidualnych wg zasad określonych w odrębnych instrukcjach, przyjął magazynek środków ochrony roślin wraz z wyposażeniem i prowadzeniem przyjęć i wydania tych środków na poszczególne filie.

/zakres obowiązków – k. 15-16 oraz k. 61-63/

Wnioskodawca w dniach 13-14 marca 1984 r. przyjął jako magazynier następujące przedmioty: C. (...) (szt. 490), E. (17,5 l.), Transporter (szt. 4), beczkę 50 l (szt. 1).

/arkusz spisy z natury uniwersalny – k. 31-32/

W celu usprawnienia sprzedaży i szybszej obsługi rolników z dniem 1 lipca 1983 r. wnioskodawca na stanowisku magazyniera był upoważniony do pobierania gotówki od rolników za sprzedane paliwo.

/upoważnienia – k. 29-30 oraz k. 64/

(...) Związek (...) w Ł. wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach i wskazał, że podczas zatrudnienia w Spółdzielni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 12 maja 1978 r. do 4 lipca 1979 r. i od 1 września 1980 r. do 9 stycznia 1983 r. wykonywał pracę kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych wymienioną w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43) w wykazie A w dziale VIII poz. 3 na stanowisku kierowcy ciągnika wymienionym w załączniku do Uchwały nr 24 Zarządu Krajowego Związków (...) z dnia 14 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych kółek rolniczych, wykaz A, dział VIII, poz. 3 pkt 1.

/świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 8 plik III akt ZUS/

Podczas spornego okresu zatrudnienia od 12 maja 1978 r. do 4 lipca 1979 r. i od 1 września 1980 r. do 9 stycznia 1983 r. ubezpieczony w Spółdzielni pracował w transporcie jako kierowca ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy. Woził węgiel, ziemię, drewno do ozdoby, materiały budowlane. Wykonywał przewozy m.in. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (zwłaszcza w okresie grzewczym), (...) Kombinatu Budowlanego, (...) Przedsiębiorstwa (...).

/zeznania świadka B. T. 00:36:22- płyta CD k. 35, zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90 w zw. z 00:02:25, 00:07:24- płyta CD k. 35/

W spółdzielni istniał podział na traktorzystów zajmujących się pracami w polu oraz tych, którzy przewozili towar. Każdy traktorzysta miał przypisany pojazd przy czym ci ostatni mieli lepsze pojazdy.

/zeznania świadka B. T. 00:36:22- płyta CD k. 35/

Ubezpieczony innych prac nie wykonywał zwłaszcza polowych. Prace polowe wykonywał sporadycznie, jedynie w okresie żniw, w ponadnormatywnym czasie pracy.

/zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90 w zw. z 00:02:25, 00:07:24- płyta CD k. 35/

W spornym okresie od 10 stycznia 1983 r. do 19 listopada 1985 r. ubezpieczony w Spółdzielni pracował w magazynie na stacji paliw jako magazynier a po upływie roku jako kierownik w pełnym wymiarze czasu pracy. Magazyn gromadził części do ciągników, oleje, smary, paliwo. Wnioskodawca zajmował się głównie sprzedażą paliwa (obsługiwał dwa dystrybutory), a przez około 15 minut dziennie wydawaniem części do ciągników. Części do maszyn nie sprzedawał. W magazynie miał swój pokój.

/zeznania świadka B. T. 00:36:22 - płyta CD k. 35, zeznania świadka L. S. 00:05:34 - płyta CD k. 67, zeznania wnioskodawcy 00:01:17 – płyta CD k. 90 w zw. z 00:02:25, 00:07:24- płyta CD k. 35/

W magazynie były środki ochrony roślin np. środki szkodliwe typu na stonkę. Było na nie wydzielone miejsce na magazynie. Wydawanie tych środków było w okresie wiosennym.

/zeznania świadka L. S. 00:05:34 - płyta CD k. 67/

Wnioskodawca jako magazynier/kierownik magazynu wykonywał też prace biurowe.

/zeznania świadka B. T. 00:36:22- płyta CD k. 35/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 22 lat, 7 miesięcy i 3 dni okresów składkowych, 1 miesiąc i 25 dni okresów nieskładkowych i 3 lata, 1 miesiąc i 1 dzień okresów uzupełniających – praca na roli. Nadto wykazał w sposób bezsporny staż w szczególnych warunkach wynoszący 11 lat, 3 miesięcy i 13 dni.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadków I. P., B. T. i L. S.. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu w tym samym czasie co wnioskodawca na tym samym stanowisku, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania świadków oraz świadectwo pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował jako kierowca ciągnika w transporcie.

Sąd nie dał wiary wnioskodawcy, że w pełnym wymiarze czasu pracy obsługiwał stację paliw. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że jako magazynier, a następnie kierownik zajmował się także czynnościami

biurowymi i wydawaniem innych produktów, w tym części na warsztat. Okoliczność ta nie miała jednak wpływu na rozstrzygnięcie, bowiem pozostały udowodniony okres pozwalał o przyznaniu świadczenia emerytalnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2017 r. poz. 1383 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. oraz Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. w okresach 1.06.1974 – 1.10.1975, 12.05.1978 – 4.07.1979, 1.09.1980 – 9.01.1983.

Pracę kierowcy ciągnika zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w poz. 3 działu VIII praca kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gaśnicowych, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań świadków.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił okresu pracy 15 lat w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w podczas spornego okresu zatrudnienia w spornych Spółdzielniach wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy ciągnika.

Podczas spornego okresu zatrudnienia od 1 czerwca 1974 r. do 1 października 1975 r. ubezpieczony w Spółdzielni pracował w transporcie jako kierowca ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy. Woził mleko. Jeździł w rejonie dróg publicznych. Ubezpieczony innych prac nie wykonywał. Prace polowe wykonywał sporadycznie, jedynie w okresie letnim, około 2-3 razy w miesiącu, w ponadnormatywnym czasie pracy.

W (...) w Ł. w okresie od 12 maja 1978 r. do 4 lipca 1979 r. i od 1 września 1980 r. do 9 stycznia 1983 r. ubezpieczony w Spółdzielni pracował w transporcie jako kierowca ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy. Woził węgiel, ziemię, drewno do ozdoby, materiały budowlane. Wykonywał przewozy m.in. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (zwłaszcza w okresie grzewczym), (...) Kombinatu Budowlanego, (...) Przedsiębiorstwa (...). W spółdzielni istniał podział na traktorzystów zajmujących się pracami w polu oraz tych, którzy przewozili towar. Każdy traktorzysta miał przypisany pojazd przy czym ci ostatni mieli lepsze pojazdy. Ubezpieczony innych prac nie wykonywał zwłaszcza polowych. Prace polowe wykonywał sporadycznie, jedynie w okresie żniw, w ponadnormatywnym czasie pracy.

Zawarte w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uszeregowanie prac w poszczególnych branżach ma charakter porządkujący i jednocześnie tworzy domniemanie, że pracownik wykonujący prace w danej branży, wymienione w wykazie, pracował w warunkach szczególnych. Nie oznacza to jednak, że pracownik wykonujący te same prace w innej branży nie wykonuje jej w warunkach szczególnych. Czysto formalistyczne potraktowanie przynależności przedsiębiorstwa do określonej branży oznaczałoby niemożność uznania za pracę w warunkach szczególnych pracy identycznej z wykonywaną w innej branży, do której jednak formalnie przedsiębiorstwo nie należy. Takie rozumowanie byłoby absurdalne i oznaczałoby nierówne traktowanie pracowników wykonujących tę samą pracę, na takim samym sprzęcie, z których jedna - z uwagi na branżę - byłaby pracą w warunkach szczególnych a druga nie, co przecież skutkowałoby nabyciem lub - nie - prawa do emerytury. Istotna jest uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia wykonywanych prac, a te dla kierowców ciągników są identyczne

bez względu na przyporządkowanie do branży. /tak wyrok SA w Lublinie z dnia 19 kwietnia 2016 r., III AUa 1206/15, lex 2044266/

Dopuszcza się możliwość uznania pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach także w sytuacji, gdy zakład zatrudniający ubezpieczonego nie należy do określonej branży - według nomenklatury przyjętej w rozporządzeniu, ale wykonuje zadania całkowicie odpowiadające branżowej specyfice (zob. także wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 25 marca 2014 r., I UK 337/13, LEX nr 1458817, z dnia 6 lutego 2014 r., I UK 314/13, OSNP 2015 Nr 5, poz. 66).

Umieszczenie stanowisk kierowcy ciągnika i kombajnisty w dziale VIII - "W transporcie i łączności", mimo ujęcia ich odrębnie od pracy kierowcy samochodów ciężarowych, autobusów i pojazdów specjalistycznych, łączy szkodliwość tej pracy nie z samym tylko faktem prowadzenia pojazdów gdziekolwiek (w polu), lecz z faktem prowadzenia tych pojazdów przy uwzględnieniu specyfiki "technologii" pracy w transporcie i łączności, a więc obciążen psychofizycznych związanych z uczestnictwem takich pojazdów w ruchu publicznym.

Tak też było w przypadku wnioskodawcy, który, mimo zatrudnienia w innej gałęzi przemysłu niż transport, wykonywał czynności charakterystyczne dla tego działu.

Z ustaleń wynika, że podczas całego spornego okresu zatrudnienia ubezpieczony pracował jako traktorzysta w transporcie. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy i przez cały rok. Wnioskodawca był pracownikiem, zajmowane stanowisko zostało potwierdzone w świadectwie pracy, w tym w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach.

A zatem w tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu Okręgowego okres zatrudnienia skarżącego na stanowisku kierowcy ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach 1.06.1974 – 1.10.1975, 12.05.1978 – 4.07.1979, 1.09.1980 – 9.01.1983 jest pracą w szczególnych warunkach.

Sąd nie znalazł podstaw do zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu służby wojskowej.

Wskazać należy, że Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, że okres zasadniczej służby wojskowej, odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt III UK 5/06, OSNP 2007/7 – 8/ M.P.Pr. (...)). Z uwagi jednak na to, że bezpośrednio przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej ubezpieczony nie był zatrudniony w szczególnych warunkach brak było podstaw do zaliczenia okresu służby wojskowej.

Brak było także podstaw do zaliczenia okresu pracy w warunkach szczególnych - okresu pracy Ł. na stanowisku magazyniera przy obsłudze stacji paliw - od 10 stycznia 1983 r. do 19 listopada 1985 r.

Praca w szczególnych warunkach to bowiem praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

W orzecznictwie (por. np. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998 nr 21, poz. 638) przyjmuje się, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury w niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z rozważań zawartych w tym orzeczeniu należy wyprowadzić nadto wniosek, iż - ze względu na charakter omawianego świadczenia (wcześniejsza emerytura) - przepisy rozporządzenia należy wyklądać ściśle.

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równolegle wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy. Oznacza to, że nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 18 kwietnia 2016 r., III AUa 1636/15, LEX nr 2044356/.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie wykazał, by w tym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy obsługiwał stację paliw, co według wnioskodawcy odpowiadałoby pkt. 19 w dziale VII (chemia: przetwórstwo, magazynowanie, przepompowywanie, przeladunek, transport oraz dystrybucja ropy naftowej i jej produktów) cytowanego rozporządzenia. Z ustaleń wynika, że w tym okresie w magazynie znajdowały się także inne materiały, w tym części do maszyn, środki ochrony roślin, które były wydawane w okresie wiosennym, nadto wnioskodawca zajmował także stanowisko kierownika i wykonywał czynności biurowe, przyjmował pieniądze, zatem w ocenie Sądu w sposób pewny nie wykazał, że w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności z zakresu pkt. 19

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca jednak w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przy uwzględnieniu pracy jako kierowcy ciągnika.

Wnioskodawca spełnia także wszystkie pozostałe wymagane przepisami prawa przesłanki, zarówno w zakresie stażu pracy oraz nie bycia członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego jak i wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jej nabycia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 29 sierpnia 2016 r., to jest od daty osiągnięcia wieku emerytalnego.

Stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 kpc Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem poniesionych przez wnioskodawcę kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm) w brzmieniu obowiązującym w dniu wpływu odwołania do sądu.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wypożyczając akta rentowe oraz peł. Wn-cy

K.W.